

Parikkanniemen

KONTTI

4 / 2013

Hilikka Malinen Kainuun herätyksestä

Yhteys jatkunut livantiirassa

Sivut 10-12

Kimmo Jaatila
Hävytön
joulu
Sivu 4

Irene Nummela
Diakoniatyön
haasteet
Sivu 6

Heikki Tervonen
Taivaalliset
olennot
Sivu 8

Hannu Tolvanen
Maraton
mies
Sivu 14

Parikanniemisäätiö mukana radiotyössä

Kuvassa ohjelmien tekijät äänistystauolla.

Parikanniemisäätiö jatkaa radio-ohjelmia kristillisessä Radio Deissä. Maanantaisin klo 15.40 on viiden minuutin *Pala Konttista* ohjelma, jonka toimittavat vuorotellen kuukausittain **Markku Liukkonen, Pekka Maaranen** ja **Teuvo V. Riikonen**. Lisäksi Riikonen toimittaa yhdessä kirkkoherra **Sammeli Juntusen** kanssa Savonlinnan seurakunnan *Alusta alkaen* Raamatun selitys ohjelman, jossa käydään läpi syksyllä Efesolaiskirjettä. Ohjelma kuuluu maanantaisin klo 18.00 - 18.30 lähes kaikilla Radio Dein taajuuksilla. Ohjelmat äänitetään Savonlinnan kristillisen opiston studiolla.

Tämän lisäksi Teuvo V. Riikonen pitää YLE 1:n iltahartaudet klo 18.50 viisi kertaa jouluhuhtikuussa: **19.12.2013, 2.1., 20.2., 27.2., ja 10.4.2014.**

Hyvää Adventin ja Joulun aikaa Siunattua Uutta Vuotta 2014

Parikanniemisäätiö ja Parikanniemen Ystävät ry. haluaa kiittää kaikki työn ystäviä ja yhteistyökumppaneita kuluneesta vuodesta.

Jumalan siunauksen ja johdatuksen varassa haluamme käydä uuteen vuoteen muistaen jouluvirren sanat: *”Kaikuvat virret enkeleiden kuoron, niihin me yhdymme riemuitten. Kunnia olkoon taivaan Jumalalle, ja maassa olkoon rauha, ja maassa olkoon rauha, ja hyvä tahto luona ihmisten”*. Virsi 27:3.

Erkki Lemetyinen

Erkki Makkonen

Teuvo V. Riikonen

PARIKANNIEMISÄÄTIÖN LEHTI

Päätoimittaja

Teuvo V. Riikonen

Kustantaja

Parikanniemen Ystävät ry
Parikanniementie 130
52320 Vitsiälä

SIVU 2

ISSN 2323-7465 (painettu)

Toimitus ja kuvat

Markku Liukkonen,
Pekka Maaranen

Avustajat

Risto Teittinen, Raija Ohlis,
Lauri Konttinen, Oili Harjula

ISSN 2323-7473 (verkkojulkaisu)

Taitto

Markku Liukkonen

Nettisivut

www.parikanniemi.fi

Painopaikka

Teroprint Oy, Mikkeli

KONTTI 4 / 2013

Jumala tuli ihmiseksi- älä pelkää

Aikamme on täynnä pelkoa. Maailman tapahtumat, taloudellinen kriisi, henkilökohtaiset menetykset ja monet muut asiat saavat ihmiset tuntemaan pelkoa. Tämän lisäksi monet pelkäävät, että omassa uskossa on jotain vikaa. Ihminen voi tuntea alituista sisäistä murhetta. Huokaukset ja tuska ovat jokapäiväisiä seuralaisia.

Ei ole ihme, että moni tuntee pelkoa. Ja myös kauhua. Mistä silloin on kyse? Me olemme vain pieniä ja syntisiä. Ihmispolaisia, jotka on heitetty tänne muuttaman kymmenen vuoden ajaksi. Jumala on kaikkivaltias, kaikkietävä ja Pyhä. Kukaan meistä ei kestä hänen edessään. Jos täysin aavistaisimme Jumalan suuruuden, emme kestäisi.

Kristinuskon suuri sanoma on, että Jumala tuli ihmiseksi. Jumala laskeutui alas taivaasta ihmisen kipuun,

tuskaan ja köyhyyteen. Jumala tietää ihmisen osan ja siihen kuuluvan pelon. Jumala tietää, mitä on olla pakolainen, syrjitty, vainottu ja vihattu. Jumalan Poika Jeesus Kristus oli kaikessa ihminen, mutta poikkesi yhdellä tavalla. Hän oli synniton. Kaikkivaltias Jumala astui kerran kapaloihin. Ihmisen kylmyyteen.

Usko ei ole vain tunteenomaista helppoutta. Siihen kuuluu myös kaikki kipu, ahdistus ja Jumalan suuruuden aavistaminen. Kun pelkäämme Jumalaa, olemme hyvässä turvassa. Kun vapisemme Jumalan pyhyiden edessä, seisomme varmallalla kalliolla. Ihmiseksi tullut Jumala armahtaa meidät Kristuksen kautta. Se, joka on tuntenut sisäistä pelkoa ja vavistusta voi ylistää Jumalan suuruutta. Ihmiseksi tullutta Jumalaa.

Teuvo V. Riikonen

Herätysliike seurakunnan alueella

Mikkelin tuomiokirkkoseurakunnan alueella toimivat lähes kaikki kirkkomme eri herätysliikkeet. On laskettu, että noin kymmenesosa suomalaisista kuuluu johonkin liikkeeseen. Tämän lisäksi noin joka kymmenes on ilmoittanut saaneensa niistä vaikutteita elämäänsä ja ajatteluunsa. Useimmiten Suomen seurakunnissa koetaan yhteistyö herätysliikkeiden kanssa sujuvana ja seurakunnan työntekijät osallistuvat eri liikkeiden tilaisuuksiin. Näin myös Mikkelissä.

Olen huomannut, että eri herätysliik-

keet antavat usein osallistujilleen vahvan ja selkeän tulkinnan uskon sisällystä. Liikkeen puitteet tarjoavat myös paikan, jossa tätä uskoa voidaan toteuttaa. Ilahduttavaa on huomata, että järjestöissä toimiminen ei useinkaan sulje pois osallistumista paikallisseurakunnan omaan toimintaan. Monet tuomiokirkkoseurakunnankin alueella vaikuttavista herätysliikkeiden jäsenistä toimivat erittäin aktiivisesti myös oman seurakunnan tehtävissä. Osa heistä vaikuttaa luottamushenkilöinä, osa taas tekee arvokasta työtä

muissa vapaaehtoistehtävissä.

Ison paikallisseurakunnan alueella on monenlaisia näkökantoja, joiden ääripäät saavat joskus kohtuutonta julkisuutta. Liberaalisuuden ja konservatiivisuuden vastakkainasettelua korostetaan usein tarpeettomastikin. Herätysliikkeet ovat näihin päiviin asti sitoutuneet vahvasti kirkon jäsenyyteen. Tämän sitoutumisen toivon jatkuvan Mikkelissäkin.

Juha Palm

Tuomiorovasti

Mikkelin tuomiokirkkoseurakunta

Hävytön joulu

Kimmo Jaatila, apulaisrehtori ja pastori, Savonlinna

Sinä, joka olet jouluna joutunut häpeämään ja pelkäämään, saat tilalle tulevaisuuden ja toivon.

Seitsemän vuotta sitten **Suomen Kuvalehti** julkaisi rohkean pääkirjoituksen otsikolla Hävytön Suomi. Se julkaistiin pääsiäisviikon aikoihin. Silloin elettiin taloudellista nousukautta, mikä pääkirjoituksen mukaan näkyi ahneutena, oman edun tavoitteluna ja pyhyyden katoamisesta. Tavat ovat turmeltuneet ja sopivaisuuden rajat hälventyneet. Vastuuttomuus ja välinpitämättömyys on lisääntynyt huolestuttavaa vauhtia ja näkyä esimerkiksi lastensuojelun tarpeena sekä päihdehaittojen kasvuna. Media pitää esillä arvoja, jotka suosivat hävyttömyyden lisääntymistä.

Pääkirjoitus on edelleen ajan-kohtainen, vaikka elämmekin talouden taantumaa. Mutta yksi asia pääkirjoituksessa on epämiellyttävä. Suorastaan inhottava. Inhottavaa ei ole voitotella toisten syntejä ja ympäröivän maailman rapautumista. Sehän on nautinnollista. Mutta nyt kerron sinulle epämiellyttävän totuuden: sinä olet osa hävytöntä Suomea.

Sen täysivaltainen kansalainen. Tätä asiaa et pääse pakoon. Et edes muuttamalla merten taita tuonelan syvyyksiin.

Hävytön ihmiskunta

"Kaikki ovat tehneet syntiä ja ovat Jumalan kirkkautta vailla", kirjoittaa Paavali Roomalaisille. Rooma oli myös aikanaan hävytön kaupunki. Siellä rehotivat samat paheet kuin meidänkin yhteiskunnassamme. Ahneus, nautinnonhaluisuus ja oman edun tavoittelu rehotivat. Uskollisuus ei ollut modissa. Tähän koko valtakunta sitten kaatuikin eli sisäiseen rappeutumiseen, kun moraalinen selkäranka taantui.

Mutta ei Paavali kirjoita sanojaan kuvaten, millaista elämä on seurakunnan ulkopuolella. Hänen sanansa on kirjoitettuna kirjeeseen, jota on luettu seurakunnan jumalanpalveluksessa. Teksti ei jätä ketään ulkopuolelle. Kaikki tarkoittaa yksinkertaisesti kaikki. Ja Jumalan kirkkauten puuttuminen tarkoittaa,

että ei kestä Jumalan kirkkaiden kasvojen näkemistä. Silloin pitää mennä paikkaan, jonne Jumalan kasvot eivät loista. Helvetti odottaa.

Hävytön Vapahtaja

"Kun aika oli täyttynyt, Jumala lähetti tänne Poikansa. Naisesta hän syntyi ja tuli lain alaiseksi lunastaakseen lain alaisina elävät vapaiksi, että me pääsimme lapsen asemaan." Näin Paavali kirjoittaa myös.

Juuri oikeaan aikaan syntyi Jumala ihmiseksi. Juuri sopivalla hetkellä. Jumala syntyi ihmiseksi neitsyt Mariasta yhtä tarkoitusta varten. Vain yhtä. Nimittäin sitä, että sinä hävyttömän ihmismyvun edustaja saisit syntisi ja hävyttömyytesi anteeksi ja saisit arvonimestä korkeimman, Jumalan lapsen arvonimen. "Kristukseen, joka oli puhdas synnistä, Jumala siirsi kaikki meidän syntimme, jotta me hänessä saisimme Jumalan vanhurskauden."

Ainoa ihminen, joka ei hävyttömyydestä mitään tiennyt, otti kantaakseen meidän hävyttömyytemme. Hänet tehtiin synniksi, opettaa Raamattu. Jeesuksesta tuli yhdessä hetkessä maailman hävyttömin ihminen. Ja vain yhtä varten. Sinua varten. Sinun puolestasi.

Kun aika oli täyttynyt, Jumala lähetti tänne Poikansa

Gal.4:4

Häpeästä jouluaamun kirkauteen

Jumalan ihmiseksi tuleminen toi Jumalan kirkkauten maailmaan. Jumalaton, pimeä maailma sai katsella Jumalan kirkkautta, jota Isä ainoalle Pojalle antaa.

Ihmiskunnan toinen ongelma hävyttömyyden lisäksi on häpeä.

Sitähän se oli jo Eedenin puutarhassa, kun ihminen hävyttömän tekonsa jälkeen piiloutui häpeästä kärsien puutarhan puiden joukkoon. Mutta Jumalan kirkaus valaisi häpeästä kärsivät Adamin ja Eevan.

Joulu muutti tässäkin kaiken. Yhä edelleen Jumalan kirkaus valaisee pimeimmänkin kätkön. "Minne voisit mennä sinun henkesi ulottuvilta, minne voisit paeta sinun edestäsi?" Näin kyseli psalmikirjoittaja. Oikea vastaus on: et mihinkään. Et pääse pakoon Jumalan kirkkaita kasvoja. Mutta enää ei tarvitsekaan. Kun Jeesus, joka loisti Jumalan kirkkautta, syntyi ihmiseksi, hän oli täynnä armoa ja totuutta.

Totuus paljastaa sinun hävyttömyytesi ja tuo valoon sinun häpeäsi. Armo puolestaan tuo taivaan sinun elämääsi. Sinun sydämeesi, sinun otsaasi ja rinnaasi, sinun huulillesi.

Armo antaa sinulle sen, mitä et ole ansainnut: saat vaihtaa elämäsi pimeyden Jumalan kirkauteen.

Sinä, joka olet jouluna joutunut häpeämään ja pelkäämään, saat tilalle tulevaisuuden ja toivon. Sinä, joka häpeät hävyttömyyttäsi, saat tilalle hyvän omantunnon ja todellisen joulun ilon. Saat uskoa Jeesukseen, joka "hänelle tarjona olevan ilon sijasta kärsi ristillä, häpeästä välittämättä, ja istui Jumalan valtaistuimen oikealle puolelle."

Saamme rukoilla vanhan joululaulun sanoin:

" Vain poika Betlehemin tuo valon maailmaan. / Autathan, Jeesus, meitäkin siihen katsomaan.

Myös tänne meidän luoksemme Kristus saavuthan, / keskelle kaiken tuskamme, Poika Jumalan.

Ristille ota mukaasi kaikki pimeys maan / ja näytä tietä luoksesi taivaan kunniaan."

Diakoniatyön muuttuvat haasteet

Irene Nummela toimii kirkkohallituksessa diakonian asiantuntijana.

Diakonia on yksi seurakunnan perustehtävistä. Diakoniatyön perusteena on kristilliseen näkemykseen perustuva ajatus lähimmäisen rakastamisesta. Se tarkoittaa käytännössä muun muassa sitä, että ihmisiä kohdataan siinä hädässä ja tarpeessa, jossa hän kulloinkin elää.

Diakonialla on vuosikymmenten saatossa ollut myös merkittävä rooli yhteiskunnan epäkohtien esiin nostamisessa ja niihin vastaamisessa. Diakonia ei ole pelkästään palkattujen työntekijöiden vastuulla, sillä luterilaisen kirkkojärjestyksen

mukaan kaikkien seurakunnan jäsenten tulisi harjoittaa diakoniaa. Lähimmäisen auttaminen kuuluu siis kaikille ihmisille.

Suomi ikääntyy vauhdilla ja se muuttaa myös seurakuntien toimintarakenteita. Yhä useampi seurakuntalainen on tulevaisuudessa ikäihminen. Kirkon työntekijät tarvitsevat yhä enemmän taitoa kohdata esimerkiksi muistisairaita, demen-toituneita sekä erilaisia fyysisistä ja psyykkisistä rajoituksista kärsiviä ihmisiä.

Suomessa on arviolta kaikkiaan 60 000 omaishoitotilan-

Jouluvaellus Parikanniemessä

Parikanniemen joulun aikaan liittyy vahvasti jouluvaellus "Matka Betlehemiin". **Jyrkämän** perhe palasi Kanadasta takaisin Suomeen 1996. He olivat käyneet Kanadassa vastaavanlaisessa tapahtumassa. Heidän tyttärensä **Johanna Talo** alkoi ideoida Parikanniemeen omaa jouluvaellusta. Ympäristö, kirkko ja luonto, tarjosivat oivalliset puitteet vaelluksen järjestämiselle. Niinpä ensimmäinen vaellus tehtiin 1997. Vaeltamassa oli 250 henkeä. 17 vuoden aikana mielenkiinto vaellusta kohtaa on lisääntynyt. Viime vuosina mukana on ollut n. 1200 henkeä.

Vaelluksen toteuttamiseen osallistuu Parikanniemen henkilökunnan ja lasten lisäksi useita kodin ystäviä. Kaikkien mukanaolo on ilon aihe.

Jouluvaelluksesta on tullut monelle jo perinne. Se kertoo joulun läheisyydestä ja samalla voi konkreettisesti elää ensimmäisen joulun tapahtumat. Matka alkaa tunnelmallisesta riihikirkosta joululaulujen saattamana, matkalla tavaataan sotilaita, enkeleitä, paimenia ym. Viimein hiljennytään seimellä, joka on oikeassa tallissa.

Majatalossa saa lämmintä juotavaa piparien kera. Myyjäisten ja arpajaisten kautta voi tukea Parikanniemen lasten ja nuorten retkikassaa.

Vaellus "Matka Betlehemiin" 13.- 14.12. 2013.

Perjantaina 13.12 klo 17.00- 20.00.

Lauantaina 14.12 klo 16.00-20.00.

Vaellus kestää n. 20 min. Pukeudu lämpimästi. Olethan paikalla 20.00. mennessä.

netta, joissa omaishoidon tuen edellytykset täytyisivät, mutta noin 20 000 omaishoidettavaa ei ole syystä tai toisesta tehnyt kuntansa kanssa omaishoidon tuen sopimusta. Tilanteeseen vaikuttavat omaishoidon tuen harkinnanvaraisuus ja kuntien erilainen taloudellinen tilanne, jotka aiheuttavat eriarvoisuutta. Moni omaishoitaja tekee ympärivuorokautista työtä jaksamisen rajoilla eikä saa paljon tukea yhteiskunnalta. Tämä näkyy myös diakoniatyössä. Kirkon diakoniatyö tekee monilla paikkakunnilla tiivistä yhteistyötä omaishoitajien kanssa pyrkien tukemaan heitä. Omaishoitajia tuetaan mm. esim. leirien ja retkien ja vertaisryhmien avulla.

Lasten ja nuorten henkinen pahoinvointi on syystä ollut viime aikoina huomion kohteena. Omat ja perheen sairaudet, kaltainkohtelu, perheväkivalta sekä vanhempien taloudellinen ahdinko lisäävät osaltaan las-

Pala Kontista

Yhden kerran ainoastaan olin käynyt rovastin luona. Silloin olin pyytänyt, että jos tulette sinnepäin, niin käykää meillä. Hän tuli. Oli jo syksy, eikä meillä vielä ollut uunia. Hän tunsu silloin sisällinen vaikutuksen, että hänen piti antaa minulle 5 markkaa rahaa. Silloin saatiin tiilet. Päivät käytiin halkotöissä, öisin tehtiin uunia ja niin päästiin siihen siksi talveksi asumaan.

(K.K. Sarlin: *Eräs meidän ajan profetta*, Kovia kokemuksia)

mukaan esimerkiksi vanhuksilla yksinäisyyttä aiheuttavat muun muassa sosiaalisten suhteiden vähentyminen sekä terveyden ja toimintakyvyn heikentyminen. Yksinäinen ihminen voi kokea olevansa turha, tarpeeton ja arvoton yhteiskunnan jäsen. Omaiset, jotka asuvat kaukana, kääntyvät helposti diakonia-

luu yhtenä osana myös ruoka-avustaminen, on edelleen diakoniatyössä keskeistä. Taloudellinen tuki on tilapäistä, odottamattomissa kriisitilanteissa avustamista ja oikean avun piiriin ohjaamista.

Diakoniatyö tarjoaa myös mahdollisuuden ihmisen hengellisen elämän käsittelyyn. Hengellinen tuki diakoniatyössä on aktiivista kuuntelemista, hengellisen elämän mahdollistamista ja rakkauten välittämistä. Hengellisyys kuuluu elämäntapausten ja uskonasioiden pohdintaan sekä mahdollisuus virsien ja rukouksen käyttöön. Kristillinen usko antaa ihmiselle toivoa ja kokemusta elämän mielekkyydestä. Diakoniatyössä on aikaa kuunnella ja kohdata asiakas rauhassa. Jo tällä on merkitystä.

Diakonian haasteet eivät vähene tulevaisuudessa vaan lisääntyvät. Sen tulisikin etsiä rohkeasti uusia auttamismuotoja ja niitä ihmisiä, jotka jäävät avun ulkopuolelle.

Moni omaishoitaja tekee ympärivuorokautista työtä jaksamisen rajoilla.

ten ja nuorten syrjäytymisriskiä. Syrjäytymiseltä suojaavat muun muassa turvalliset kiintymissuhteet, perheenjäsenten hyvät välit ja koulussa pärjääminen. Seurakunnan diakoniatyössä tehtävän perhetyön haasteet ovat moninaiset. Tyypillisemmät asiakasperheet ovat lastensuojelun tukitoimenpiteiden perheitä, jotka vaativat vankkaa ammattitaitoa ja pitkäjänteistä työtä.

Yksinäisyys on Suomessa todellinen ongelma. Tutkimusten

työntekijöiden puoleen toivoen kotikäyntejä. Seurakunnissa kotikäyntejä tekevät työntekijöiden lisäksi myös vapaaehtoiset.

Taloudellinen taantuma on tuonut diakoniatyöhön monilla paikkakunnilla uusia asiakkaita: lomautettuja ja työttömiä, perheitä, joilla on taloudellisia vaikeuksia velkojen takia. Tämä näkyy diakoniatyön arjessa mm. kasvuun nousseina avustusmäärinä.

Ihmisten erilainen taloudellinen avustaminen, johon kuu-

Taivaalliset olennot palvovat ja palvelevat

Raamattu kertoo paljon enkeleistä. Vanhoissa kirkoissa, kuten Egyptin Koptikirkossa, enkelit ovat ylistyksissä paljon läsnä. Luterilaisessa kirkossamme enkeleistä puhutaan lähinnä lasten suojelusenkeleinä.

Karjalan naisprofeetta **Helena Konttisen** (1871-1916) näyssä avautuu rikas enkeleitten maailma. Tuskin kukaan on Suomen kirkossa puhunut yhtä paljon enkeleistä kuin hän. Hän koki paljon enkeleitten apua ja läsnäoloa maan päällä, mutta hän sai myös näyissä vierailta taivaan kirkkaudessa.

Taivaassa hän näki Jumalan valtaistuimen, perille päässeiden pyhien joukon ja paljon enkeleitä. Ehtoollismessussa mekin voimme ylistää ylönoussutta ja taivaaseen korotettua Kristusta "taivaan joukon ja kaikkien pyhien kanssa".

Helena Konttisen näyn mukaan sitä osaa taivasta, jossa on Korkeimman istuin, nimitetään Korkeimman kuoriksi. Siellä on Isä Jumalan ohella Vapahtaja Jeesus Kristus ja Pyhä Henki, jota Helena kutsui Armon-Hengeksi.

Luoduista olennoista Jumala loi ensimmäiseksi serafit ja sen jälkeen kerubit. Kerubien kuorissa Helena näki kuusi kerubia. Heitä ei milloinkaan nimitetty

Edesmennyt Heikki Terwonon antoi tämän julkaisemattoman artikkelin Kontti-lehdelle. Lähteenä on käytetty K.K. Sarlin; Eräs meidän ajan profeetta

enkeleiksi. Serafit olivat kerubeja korkeammalla. Heidän toimensa oli ikuinen ylistys, kiitos ja kunnia. Serafit palvelivat Jumalaa.

Saatana on langennut enkeli

Alun perin Ylimmäisenä enkelinä oli Lucifer eli Valon tuoja. Mutta hän lankesi Jumalan yhteydestä kateudesta, johon

liittyi ylpeyttä. Hän vei mukanaan legioonittain enkeleitä. Kun Lucifer rupesi luomaan ja korottamaan kunniaa itselleen, jakautui enkelijoukko kolmeen osaan: yksi osa mieltyi häneen kokonaan, toinen joukko oli kokonaan vastaan ja kolmas oli kahta mieltä. Lopulta viime mainittu joukko tahtoi jäädä palvelemaan Korkeimman Pyhää.

Mutta kun Jumalan asuinsija on majesteettillinen pyhyys, ei yksikään langenneista enkeleistä voinut jäädä sinne, vaan he alkoivat tuntea tuomion polttoa. Sillä hetkellä Jumala loi iankaikkisen helvetin vihollista varten. Ja kuka tahansa ihminen ikinä kuulee ja noudattaa tämän käskyjä, hän tulee saamaan osansa hänen kanssaan, niin kuin hänen enkelinsäkin. Näin syntyi pimeyden ruhtinaan Saatanan valtakunta langenneine henkineen.

Luciferin lankeemuksen jälkeen Jumala loi Neerielin, jonka nimi Jesaja 32:12:n mukaan tarkoittaa: "Minun lamppuni on

“ Maan korvessa kulkevi lapsosen tie, vaan ihana enkeli kotihin vie”

Jumala”. Hän ottaa vastaan ihmisten Jumalalle lähettämät huokaukset. Jos ihminen pyytää Jumalalta ajallisia ruumiillisia tarpeita, niissä kaikissa välittää Neeriel, niin kuin Jumalan Poika on sielun asioissa välimies. Tosin ajallisissakin asioissa tulee pyytää Isältä ja Herran Jeesuksen ansion nojalla, mutta niiden välittäjä on Neeriel.

Neerielä lähinnä alemman ryhmän muodostavat ylienkelet, joista Helena muisti Mikaelin, Gabrielin, Rafaelin, Unumatin ja Matuusalahin. Toisaalla hän mainitsi myös Urielin. Nämä ovat vastapäätä Vapahtajan istuinta ja tulevat olemaan ”Voiman oikealla kädellä” ja ovat Jumalan voiman enkeleitä. Ne kolme enkeliä, jotka tulivat Aabrahamin luokse Mameren lakeudelle, olivat Mikael, Gabriel ja Rafael.

Ihmisiä palvelevat enkelit

Liitonarkki on Jumalan kunniaistuimen edessä ja sitä nimitetään myös armoistuimeksi tai alttariksi. Sen päällä on Elämän

kirja ja sen ympärillä on kaksitoista enkelijoukkoa. Nämä palvelevat niitä, jotka perivät autuuden, että heissä armotyö edistyy.

Ensin on *Liiton-Enkeli*, sillä sielun pitää ensin tulla liittoon Jumalan kanssa, josta on luopunut. *Armahdus-Enkeli* merkitsee kirjaansa herätyksen päivän. *Vapahdus-Enkelin* kautta Jumala kirkastaa sanansa totuuksia. *Toivon-Enkeli* herättää toivon. Kun ihminen uskoo itsensä osalliseksi Kristuksen ansiosta ja sitä kautta Jumalan lapseksi ja Kristuksen veren puhdistamaksi, hän on Vanhurskauttamis- sekä *Puhdistus- eli Pyhitys-Enkelin* toiminnan alla. Kun ihminen on saanut korkeampia lahjoja ja tehdäkseen vanhurskautta ja kohottaa siitä kiitosuhrinsa, hänelle antaa siitä ilmoituksen *Kruunaus-Enkeli*.

Jos pappi on Jumalan Hengellä valaistu ja Hengen vaikutuksen alaisena astuu saarnatuoliin, niin on aina *Voiman-Enkeli* hänen takanaan ja *Siunauksen-Enkeli* katsomassa kasvoista kasvoihin.

Helena muistutti, että kaiken tämän armotyön tekijä on tietysti Pyhä Henki, mutta hän toimii milloin minkin enkelijoukon läsnä ollessa.

Taistelevat enkelit

Jokaisella ihmisellä on kaksi *Varjelus-Enkeliä* – eli *suojelus-enkeliä*, niin me mieluummin sanoisimme - , jotka ovat aina mukana. Myös jumalattomilla ovat omat *Varjelus-Enkelinsä*. Jos heillä ei olisi näitä, niin Vihanhenki eli sielunvihollinen surmaisi nämä heidän pahoilla retkillään. Sillä tavalla Jumala ylistää rakkauttaan ylenmääräiseksi ja arvaamattomaksi,

että hän voi kärsiä ihmisten sydänten hirmuisuutta ja häijyyttä ja olla enkeleittensä kautta niin läsnä ihmistä, joka kulkee kirottuna ja helvetin lapsena. Jumala hoitaa semmoista enkeleittensä kautta niin kuin käsivarsillaan kantaen.

Vielä ovat *Totuuden-Enkelit* ja *Nöyryytys-Enkelit*. Ylistyksen-Enkelit yhtyvät kerubien ja serafien kanssa Jumalan ylistykseen, kun uskovainen tuntee sisällistä kiitollisuutta Jumalaa kohtaan.

Erikseen on Taivaallinen sota-joukko, joka mainitaan Jeesuksen syntyessä. Nämä taivaassa iäti olevat olennot taistelevat aina pimeyden henkiä vastaan. Helena uskoi, että enkelit saattoivat konkreettisesti taistella niiden puolesta, joita Jumala tahtoo varjella.

Helenan mukaan enkelit ovat ihmisten näköisiä, paremmin naisen muotoisia kasvoiltaan. Heillä on yllään pitkä valkea vaippa. Kasvot loistavat kirkaasti. Heitä Helena voi kuitenkin katsoa kasvoista kasvoihin, mutta ei Vapahtajaa. Sen tähden Jeesuksen ilmestyessä *Varjelus-Enkelit* panivat joka kerta Helenan silmien teen verhon, joka oli kolminkertainen ja sinertävä.

Taivaassa on myös muita kuin Isä Jumala, Jeesus Kristus, Pyhä Henki ja enkeleitä. Siellä on marttyyreita, apostoleita ja vanhan liiton pyhiä. Autuaat sielut odottavat ylösnousemusta. Ne uskovat, jotka ovat kantaneet hedelmää, ovat saaneet kirkkaamman ruumiin kuin ne, jotka on otettu armoon vasta viimeisillä hetkillään. Kastamattomille lapsille on oma taivaansa, jossa he riemuitsevat.

Hilkka Malinen Kuhmosta

Tuntee Kainuun herätyksen alun

Synnintuntoon tuli silloin paljon nuoria. Herätystä kutsuttiin myös "härkösläisydeksi". Livantiiran seurakuntatalosta tuli yhteinen kokoontumispaikka.

Kuhmolainen **Hilkka Malinen** asuu veteraanitalossa kauniin järven lähellä. Hyllyillä on kuvia läheisistä. Hän on syntynyt 1931 Puolangalla ja 1950 tuli Kuhmoon töihin kauppa-apulaiseksi. 1951 meni **August Malisen** kanssa naimisiin. Kauppias Maailanniemeltä löysi kauppa-apulaisen. Kaupasta tuli leipä, mutta Hilkka hoiti myös postia ja puhelinkeskusta käsivälitteisen keskuksen kautta.

- Lapsia syntyi kahdeksan vuosina 1951 – 1966, joista kaksi on jäänyt Kuhmoon, muut on maailmalla. Entinen sota,- ja pakkikaveri kertoi talosta. Sain ostaa edullisesti asunnon. Jumalahan se on, joka panna silleen, vaikka rintamatoveri auttoi. Minä olen ihan tyytyväinen, kun sain pihapuolen. Toisinaan on siillä pihalla, joita aina vahtoon. Kerran oli jänis yöllä. Monesti niitä tulee rappujen alta, kertoo Hilkka pihansa elämästä kesäisin. Mutta mistä Kainuun herätys alkoi?

- **Adam Härkönen**, horrospuhuja liikkui näillä main. Oli niitä

seuroja ja Raamattukursseja. Pappoja oli matkassa aina. Oli paikkakunnan ja muualtakin. Nuoretkin tuli synnintuntoon. Niitä oli puhujien puheille jonossa meneviä. Kun olivat tulleet kosketuksen tuntoon, sitä riitti pitkäksi aikaan. Mutta jotkut jäivät pois, kun tulvavesi liikkui, kertoo Hilkka herätyksen alkuvaiheista. Härkösläisydeksi nimittivät, vaikka siinä oli paljon muitakin puhujia. **Onni Pouta-**

nen ja oli paljon muualtakin tulleita. Toiset puhu. Se oli todellista herätyksen tunnetta. Sitä oli usseissa Kainuun kunnissa. Kuhmo, Hyrynsalmi, Suomussalmi, Puolanka, usseimmista kunnissa. Niitä oli paljon nuoria. Lauhana hiihdettiin päiville, kun ei ollut kyytejä.

- Muistan kerrankin kun tultiin Suomussalmen puolelta ja oltiin Raamattukursilla. Ei ollut muuta kyytiä, kun tultiin aura-auton kyydissä. Ei se kovin lämmintä kyytiä ollut. Joskus lähemmä puolta yötä tultiin, niin oltiin yhdellä kämpällä yötä, oltiin niin väsyneitä, että muuta kuin naurettu. Oltu ussempi päivä, eikä kunnolla nukuttu. Pirtissä ja pukkien päällä nukuttiin. Ei mahdollisuudet riittänyt parempiin,

Hilkka on ollut livantiiran seurakuntatalon rakentamisessa ja toiminnassa vahvasti mukana.

Omalla rukoushuoneelle oli käytännön tarve

Hilka viihtyy hyvin Kuhmon keskustan tuntumassa sijaitsevassa kerrostalo kaksiossaan.

muistelee Hilka Malinen toimintaa, johon hän nuorena tempautui mukaan. Mutta intoa riitti. Jossakin vaiheessa syntyi myös yhteys Uukuniemeläiseen liikkeeseen ja Parikanniemeen. Iivantiirassa kävivät Parikanniemen puhujat, **Markku Ikonen** ja **Pitkäsen Matti**. Viikkokausia olivat. Hilkan sanoin "kävivät jopa peritaloissa, jopa Hyrynsalmessa. Olivat majoituksessa Iivantiirassa. Autoja oli vähän."

Iivantiirassa oli kaupparakennus, jossa vieraat asuivat. Jossakin vaiheessa herätyksen toimintaan tuli mukaan juhannusjuhlat, joista tuli säännöllinen perinne.

- Sodan jälkeen ne on alkanut. Oli ensi talojen navetoissa. Yhteen taloon rakennettiin uusi navetta ja siinä ei ollut vielä karjaa, niin iso tila oli. Siinä oli juhlat. Joskus oli iso muoviteltta rakennettu kaupan pihalle,

jossa juhlat olivat. Sitten myöhemmin Malisen vanhan talon Malilanniemen talolla. Kauppa oli siirretty tien laitaan.

Sitten tuli tarve omalle rukoushuoneelle ja perustettiin jonkinlainen rukoushuoneyhdistys. Kun seurakuntakoti rakennettiin, oli ensin tukkitalkoot, jotka talkoilla sahattiin. Rukoushuone ja yhdistys kuuluivat yhteen. Osoittautui, että ihmisten asunot eivät olleet sopivia tiloja.

**livantiiran
juhlilla Hilikka
(kesk.) tapaa
vielä vanhoja
uskon ystäviä.**

Koska liikettä oli niin paljon, puuta saatiin ja talkoilla rakennettiin. Hilikka muistelee miehensä työtä.

- Augustin aisapari oli **Veikko Väisänen**, joka kuoli yhtäkkiä yllättäen. Siinä vaiheessa kun rakennuksen alku oli jo tehty. Se oli raskas isku. Juuri naimisiin mennyt, jolla oli yksi lapsi. Oli innokas siinä rakentamisessa. Hän kävi Malisessa usein. Kuoleman jälkeisenä päivänä valu olisi alkanut. Traktori oli mennyt tien oheen. Vaimo ja äiti olivat alkaneet ihmetellä, mihin se jäi. Traktori oli ollut vähän ojassa ja Veikko oli kaatunut. Suomalta oli hakenut heiniä. Sairaskohtaus. Olihan se isku, kun oli paljon mukana. Monta kertaa tuumivat asioita Augustin kanssa, sanoo Hilikka hiljaisella äänellä.

Mutta seurakuntatalo valmistui ja toiminta on siirtynyt sinne. Jonkin verran seurakunta avusti, mutta paljon oli vapaaehtoistoimintaa. Miten seurakunta suhtautui uuteen herätykseen?

- En taida ruveta puhumaan... en ruppee siitä puhumaan. Kaikki eivät olleet kovin suopeita, vaikka osa papeista oli siinä mukana, hiljenee Hilikka

mutta jatkaa kertomusta.

- Jotkut seurakuntalaiset ja livantiiralaiset kirjoitti oikein lehdessä nimellään, että "kaikenlaisten hölmöläisten kanssa" on häppee asua samassa kylässä, kun tuollaista aletaan rakentaa... Oikein omalla nimellä ja harmitteli.

Kun Adam Härkönen jäi pois, liike irtaantui ns. "perushärkösläisyydestä". Liikkeellä oli muitakin vaikuttajia.

Yhteys kirkkoon ja uukuniemeläisyyteen

Piispoja on käynyt juhlilla. **Sihvonen** ainakin kävi. Ja Kuhmolainen **Huotari** on käynyt, muistelee Hilikka Malinen piispojen suhtautumista Kainuun herätykseen. Mutta yhteys Uukuniemeläisyyteen on jatkunut. Ja siihen on liittynyt säätien työntekijöiden vierailut Kainuussa samoin kuin Kainuun kansan vierailut Saaren Orpokotijuhlilla.

- Täältä on käyty Saaren juhlilla. Monesti oikein linja-autolla. Me ollaan aikanaan käyty kymmeniä kertoja, kun meillä oli pitkä auto. Lapset olivat mukana.

Kerran **Airi** tytär oli juhlilla ja oltiin iltaseuroihin asti ja ei maltettu lähteä pois. Meillä oli silloin pitkä farmari auto, jossa takana oli tilaa nukkua. Airi laitettiin sinne nukkumaan. Aamulla tultiin kotiin, niin Airi ihmetteli kotona "miten se paluumatka oli niin lyhyt" kun heräsi omassa sängyssä.

Muistelemme vielä livantiiran kirkon rakentamista, josta Hilikalla on mielessä monenlaista; vaikka vastustusta oli, mutta nyt välit seurakuntaan on hyvät.

- Se on vihitty kirkoksi. Siellä on ehtoollisen vietto oikeus. Piispa vihkinyt ja kuinka monta pappia siinä oli, niin monta oli, että ei mahtunut alttarin sisälle. Seurakuntaa oli niin paljon, että ei millään mahtunut sisälle. Silloin oli sitä liikettä, muistelee Hilikka kesän 2013 juhannusjuhlien jälkeen, kun tämän vuoden juhlat on vietetty.

- Minä muistelin viikolla, jotenkin minä näin unen. Se oli aamuyötä. Juhannusjuhlat oli tulossa. Vastahenkeä oli paljon. Yhtäkkiä pomppasin ja riemusta lauloin. Ajattelin mitä minä suren tällä tavalla. Muistan sen vappauttavana. Olin kerta kaikkiaan masentunut, kun ei ollut avustusta. Se laulu "olen pieni ja onnellinen, Isä suuri on taivaallinen, minä riemusta laulelen vain, hänen kanssaan en pelkää lain." Se oli merkilistä. Siihen minä vapauduin. Eihän tämä ole minun asia, sehän on Jumalan asia. Silloin olin niin raskautettu ja painettu. Sen vain muistan, miten pomppasin ylös ja muistin eihän tämä ole minun juttu. Se on isommissa käsissä.

**Haastattelu:
Teuvo V. Riikonen**

Maaranen

Kapeat kopeat

"Monet sanovat minulle sinä päivänä: Herra, Herra! Sinun nimes-säsihän me profetoimme, sinun nimessäsi me karkotimme pahoja henkiä ja sinun nimessäsi me teimme monia voimatekoja." Mutta silloin he saavat minulta vastauksen: " En tunne teitä. Menkää pois minun luotani, vääryyden tekijät!" (Matt.7:22-23)

Ylläoleva Raamatun sana hätkähdyttää. Langenneen ylpeän ihmisen on mahdotonta tyytyä olemaan ansioton. Ja vielä mahdotto-mampaa on uskoa ja luottaa ja asettaa elämä toisen ansioitten varaan. Tämän estää perusvarustuksemme. Epäusko.

Me puhumme kaidasta tiestä, mutta emme käsitä Tien todellista kapeutta. Tuossa Raamatun tekstissä ihminen vetoavat moniin asioihin joita he ovat tehneet Jeesuksen nimessä elämässään aikana. Jeesuksen vastaus on kuitenkin tyly ja kertoo meille sen, että todellinen Taivastie on liian kapea ihmisteoille. Omiin, hyviinkin tekoihin pukeutuneet, ovat ikään kuin väärissä vaatteissa. Siksi Jeesus ei tunne heitä.

Ihmisen on aina muistettava, että kaikki se mikä meidän tekemi-sistämme on Jumalalle kelvollista, on Jumalan työtä. Jumalan etu-käteen valmistamaa. Pyhäksi Sovitettua. Tietä itseään. Siksi kaikki vetoaminen siihen mitä "me" olemme tehneet ja aikaansaaneet, on, ei vain turhaa, vaan hyvin vaarallista. Omin kantamuksin me emme kerta kaikkiaan mahdu kulkemaan kaidalla tiellä.

Siellä mahtuvat kulkemaan vain Kristukseen puetut. Taakattomat ja vapaat. Itsestään irrotetut ihmiset.

Ne, joille kaikki on Armoa.

Pekka Maaranen

Lemiset

"Luulin aikaisemmin, että saarnaaminen on kovaa ja kiivasta huutamista, äänen erikoiseksi muuttamista ja Jumalan puolesta vihasena olemista, Mutta sitten luin jostakin, että se onkin tuttavallista, läheistä puhelua, ilosanoman ilmoittamista".

Kootut, runoja ja mietteitä
Karas-Sana 1982

Korkeat ihanteet ja jyrkät periaatteet, toisten ja itseni asettamat valheellisuuteen kutsuvat raastoivat minua kauan ja hirmuisesti, ennen kuin tajusin, että Kristus kohtaakin minut kehoimmalla tasollani.

Kootut, runoja ja mietteitä
Karas-Sana 1982

"Joskus myös kaikkein parhainta mahdollista hyvää tarkoittava ns. kristillinen kasvatus voi aiheuttaa lapsen sielussa jonkinasteista vammoitumista. Näin käy silloin, kun vanhemmat antavat lapsilleen sekä sanoillaan että esimerkillään Jumalasta liian kovan ja ankaran kuvan".

Kirjeitä kiusatuille
Karas-Sana 1981

Monen maratonin mies

Hannu Tolvaselle on suotu palvelemisen armolahja.

Kierniementie. Niin lukee tien nimikyltissä jonne käännän autoni keulan. Olen Punkaharjulla ja menossa tekemään haastattelua Parikanniemisätiön hallituksessa pitkän päivätyön tehneestä **Hannu Tolvasesta**, hänen perheestään ja elämästään. Viimeiseltä mäenharjalta ennen kuin tie laskeutuu talon piha-alueelle, avautuu maisema, joka synnyttää sisimpääni aina saman tunteen. Kyllä Jumala on hyvä. Niin äärimmäisen kaunis näkymä silmiini aukeaa. Saimaa välkehtii puiden lomassa, ja niemen kohoumalta, järven sylissä, sijaitsee Tolvasen hirsitalo.

Talon isäntä Hannu Tolvanen on merkillinen mies. Vielä nytkin, kun 70 ikävuoden paalu on ohitettu, hän seisoo pihallaan ryhdikkäänä ja hyväkuntoisena. Hyväkuntoisuus ei ole itseisarvo, vaan perustuu avioliiton solmimisen yhteydessä Jumalalta saatuun kehotukseen. Kuuliaisesti Hannu on kehotusta noudattanutkin. Takana on kolmetoista maratonia. Helsingin maratonin mies on juossut 10 kertaa ja kantaa tämän seurauksena maratonneuvoksen nimeä.

Terveelliset elämäntavat ja kunnan ylläpitäminen kuuluvat Hannun ja Kirstin kristillisiin perhearvoihin.

Hannu ja hänen **Kirsti** vaimonsa tutustuivat toisiinsa jo jatkokouluaikoina 1954. Kihloihin mentiin 1961 ja avioliitto solmittiin toukokuun 20. päivänä 1962. Tuoliitto on jatkunut jo yli 51 vuotta. Ja jatkuu yhä. Siitä ei ole epäilystäkään, kun näiden ihmisten yhteispeliä katselee. Eräänlainen maraton sekini.

Lapsia on vuosien varrella siunaantunut kaikkiaan viisi, 4 tyttöä ja nuorimmaisena poika **Antti** jolla on Downin oireyhtymä. Antin kehitysvamma oli vanhemmille yllätys. Neljän terveän tytön jälkeen. Asian kipeys on kuitenkin vuosien saatossa ja Jumalan myllyjen jauhaessa vaihtunut siunaukseksi mones-

Heikin joulumuisto

Heikki Kinnunen syntyi vuonna 1925 Sikopohjassa, mutta kertomansa mukaan äiti jätti hänet 4 vuotiaana erääseen mökkiin 2 tytön ja vanhan naisen hoiviin. Lopulta Parikaniemen väki haki hänet orpokotiin.

- Oppii muuten pahoille tavoille, sanottiin. Isästään Heikki ei tiedä muuta kuin että sai tältä nimensä. Heikki viihtyi Parikaniemen Orpoko-

dissa hyvin aina vuoteen 1943. Kodin yhteydessä samaan aikaan asunut **Johannes Liukkonen** muistaa Heikin hyvin:

- Heikki oli hyvätahtoinen ja kiltti poika, kaikin puolin helppo käsitellä. Hänellä ei ollut ongelmia kenenkään kanssa. Mukava, sävyisä kavveri.
- Orpokodilla ei joulukirkkoon ei aina menty, koska se oli etäällä, Heikki toteaa. Joulua vietettiin isossa salissa, jonka keskellä oli iso kuusi. Paikalla paljon ”sakkia”, poikia ja tyttöjä 40-50 välillä. Lapsille oli omat istuimet. Kuusen ympärillä sitten laulettiin ja leikittiin. Joulupukkikin tuli tuoden lahjoja, karkkia ja pähkinöitä. Lahjat tulivat vanhemmilta hoitajilta. Pojat saivat lahjaksi mm. vieteriautoja”.

Erään kerran Heikki kertoi saaneensa taskulampun, jota piti päästä heti kokeilemaan komeeroon.

- Jos lapsi sai saman lahjan kahdelta hoitajalta, se annettiin toiselle. Lapselle tuli siitä suru.

- Jouluruoka syötiin aina pöydissä. Ruokana oli ainakin riisipuuroa, vasikan kastiketta, omia omenoita ja päärynöitä.

sakin mielessä. Lapset ovat jo kaikki lentäneet pois kotipesästä. Anttikin asuu nykyään viikot palvelukodissa.

Parikaniemen työ heikkojen tukemiseksi on kuulunut Tolvasten elämään ihan lapsuudesta asti. Jo Hannun kotona pidettiin Parikaniemen seuroja, ja Vuoriniemellä alkoivat 1957 kolme päiväiset Orpokotipäivät heti srk-talon valmistuttua.

Edvard Lähdeniemi, Johannes Rönkkönen ja Esko Paajanen ovat jääneet tuon ajan seurapuhujista eniten mieleen. Säätiön hallituksessa Hannu istui 80-luvulta viime vuoteen asti.

Maratoonari kun on.

Yhä vieläkin Tolvasten seurakunta palvelee seuroissa monin tavoin. Kirsti on runon ihmisiä, taitava lausuja ja monet ovat

ne seurat ja tilaisuudet joissa hän on lahjaansa käyttänyt. Hannu taas palvelee niin puhujana kuin soittajanakin. Isän ostama urkuharmoni syytti Hannuun soittoharrastuksen, joka on rikastuttanut perheen elämää monin tavoin ja tehnyt Hannusta suosittun kanttorin, niin seurakunnan kuin seuratalojenkin käyttöön.

Paljon on siis takana. Jumalan antamaa elämää. Palvelemisen maraton. Se jatkuu yhä

**Teksti ja kuva:
Pekka Maaranen**

Parikanniemisäitiö

Parikanniementie 130
52320 Vitsiälä
Puhelin 020 743 4570
toimisto@parikanniemi.fi

Toimistosiihteri Risto Teittinen
Puhelin 020 743 4570

Taloussihteri Elli Hokkanen
Puhelin 040-503 8711

Säätion hallituksen puheenjohtaja
lääninrovasti **Erkki Lemetyinen**
Puhelin 0440-430 063
erkki.lemetyinen@evl.fi

Toiminnanjohtaja Teuvo V. Riikonen
Puhelin 0400-315 573
teuvov.riikonen@parikanniemi.fi

Julistustyön pastori

Markku Liukkonen
Puhelin 040-867 6165
markku.liukkonen@parikanniemi.fi

Evangelista Pekka Maaranen
Puhelin 040-359 0111
pekka.maaranen@pp.inet.fi

Lastenkodin johtaja Sami Siponen
Puhelin 040- 8473657
sami.siponen@parikanniemi.fi

Parikanniemisäitiön tilit

Sampo FI86 8000 1901 5424 99
S-SOP FI54 5271 0420 0130 48
Tapiola FI92 3636 3002 2297 63
Adressi- ja syntymäpäiväraha tili
S-SOP FI63 5271 0420 1411 20

Parikanniemen Ystävät ry

- kannatusyhdistys
- jäsenmaksu, Kontti-lehti, 20€
- kustannustuotteet
S-SOP FI95 5271 0420 0445 14
Danske Bank FI69 8000 1900 7130 67
Parikanniemisäitiöllä ja kannatusyhdistyksellä on oikeus ottaa vastaan lahjoituksia ja testamentteja.

www.parikanniemi.fi

SIVU 16

Kontista kaivettua

Palvelukodin johtokunta kokoontui vielä

Vanha-Tuusjärven palvelukodin toiminta päättyy vuoden loppuun mennessä. Palvelukodin viimeinen johtokunta kokoontui haikkeissa tunnelmissa 23.10.2013. Kokouksessa oli läsnä; **pj. Ilpo Ylikoski, Päivi Kuokkanen, Kirsi Lehtinen, Teuvo V. Riikonen, Elli Hokkanen, Virpi Saarenpää, Sari Laakkonen ja Kaarlo Miettinen.**

Jalkapallo yhdistää

Parikanniemessä pelataan mielellään jalkapalloa. (kuvassa) Muusikko Juha Tapio keksi "Vain Elämää" -ohjelmassa kutsua lapset hoitajineen Hirvensalmelle pelaamaan leikkimielistä jalkapallon ystävyysottelua "Brasilia -Suomi".

KONTTI 4 / 2013

**Airaa muistetaan yhteisesti
Haminan piirin pikkujoulussa
Kulmakivessä ma 16.12. klo 13.
Kuva: Oili Harjula**

Erikoinen merkkivuosi

Haminalaisella **Aira Närväselle** tulee tänä vuonna kuluneeksi 60 vuotta, kun hän liittyi Haminen ystäväpiiriin.

Silloisen Seurahuoneen keittiötyötoveri ja Orpokotipiirin piirin vetäjä **Katri Relä** pyysi Airaa vuonna 1953 toimintaan mukaan. Siitä alkaen hän on uskollisesti leiponut ja keittänyt piirin kahvit aina viimevuosiin saakka. Perinteinen pikkujoulupuuro on ollut myös hänen tekemäänsä. Keväällä Aira täytti 88 vuotta, mutta jaksaa olla vielä mukana. Keittiötyöt hän on jättänyt nuoremmille.

- Olen onnellinen, että "tollanen" piiri on löytynyt, hän toteaa.

Ystäviensä mukaan Aira on valoisa ja hyväntuulinen sekä aina valmis autamaan. Hänen kutomiaan sukkaa on lähetetty myös Parikanniemeen.

- Tässä on meille nuoremmille todellinen esikuva sitoutumisesta koko elämän pituiseen uhrautuvaan työhön lasten hyväksi ja evankeliumin leviämiseksi kaikkeen maailmaan, toteaa piirin vetäjä **Oili Harjula**.

Terveisiä Kabulista!

Toiminnanjohtaja **Teuvo V. Riikonen** luennoi rauhanturva -ja kriisinhallintatoiminnasta Senioritöissä 26.11. klo 13.

Paikkana Keravan seurakuntatalo, os. Papintie 6.

Riikonen itse toimi rauhanturvapappina Afganistanissa vuonna 2008.

Kristus-patsas Vanha -Tuusjärven salissa.

Kortesjärvellä kohdattiin

Parikanniemen julistustyön perinteinen Pohjanmaan matka ulottui Kortesjärvelle asti. Nykyisin Kauhavan seurakunnan kappeliseurakunta on ollut vuosien ajan innokkaasti tukemassa Parikanniemen työtä.

Matti Lahtisen johdolla arpoja oli myyty pitkin syksyä. Tällä kertaa seuroihin tultiin aina Kankaanpään seudulta saakka.

Tue työtämme!

Saaja:

Parikanniemen Ystävät ry

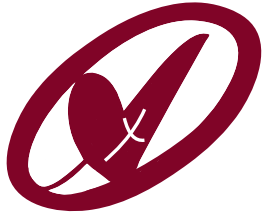
Viesti:

jäsenmaksu/tilaus/lahja

Tilille:

S-Sop FI95 5271 0420 0445 14

DB FI69 8000 1900 7130 67

Parikanniemisäätö

Parikanniemisäätön työntekijät ja vapaaehtoistyöntekijät vierailevat seuraavissa tilaisuuksissa!

Katso tarkemmat tiedot seurakunnan ilmoituksista ja säätön kotisivuilta www.parikanniemi.fi

Joulukuu

- 2.12. **Lappeenranta**, Lauritsala srk-koti, Puoti ja Pannu klo 10.30, Liukkonen; Emmaus klo 18, Maaranen
- 3.12. **Savitaipale**, Soppa ja Soitto, Joulujuhla klo 16.00, Maaranen
- 8.12. **Mikkeli**, tuomiokirkko, Parikanniemen kirkkopyhä, Liukkonen, palveluryhmä
- 8.12. **Parikkala**, messu klo 10, Maaranen, ”maallikkoseurat” Reijo ja Helena Pitkolla klo 13, os. Palkkisillantie 62, Maaranen, Kostamo, Makkonen
- 11.12. **Pyhäselkä**, Reijolan puurojuhla srk-talolla klo 12, Liukkonen
- 12.12. **Kitee**, Ystäväpiiri klo 13; Riikonen
- 12.12. **Mikkeli**, srk-keskus klo 18, ”Toisenlainen pikkujoulu”, Liukkonen, Siponen ym.
- 13.12. **Ristiina**, Parikanniemen lastenkoti, Matka Betlehemiin-jouluvaellus klo 17-20
- 14.12. **Ristiina**, Parikanniemen lastenkoti, Matka Betlehemiin –jouluvaellus klo 16-20
- 15.12. **Parikkala**, adventtiseurajat messun jälkeen n. klo 11.30, Maaranen
- 16.12. **Hamina**, Kulmakivi klo 13, Liukkonen
- Lappeenranta** Emmaus klo 18, Liukkonen
- 20.12. **Savonlinna**, srk-talo, PAV-työn Joulujuhla klo 13.00, Maaranen
- 24.12. **Ristiina**, aattohartaus Parikanniemen riihikirkossa klo 15, Riikonen
- 26.12. **Hirvensalmi**, Tapaninpäivän maakirkko Syväsmäen seurojentalolla klo 12, os. Syväsmäentie 85, Liukkonen

Tammikuu

- 1.1. **Parikkala**, Uudenvuoden juhlat, messu klo 10, saarnaa Jouko Jyrkämä, kirkkokahvit ja päiväjuhla srk-kodilla. Mukana myös Kostamo, Liukkonen, Maaranen, Tolvanen, oman srk:n väkeä.
- 1.1. **Punkaharju**, seurajat Oivi ja Rauha Pitkolla klo 18, os. Leppätie 8, Jyrkämä, Kostamo, Liukkonen
- 2.1. **Lappeenranta**, Lauritsalan Pysäkki klo 18, Maaranen
- 5.1. **Valkeala**, seurakuntakeskus, Parikanniemen ilta klo 18, Jyrkämä, Liukkonen
- 9.1. **Kitee** ystäväpiiri klo 13, **Pyhäselkä**, Reijolan sk-talo klo 18, Liukkonen
- 11.1. **Kuhmo**, Raamattupäivät ” *Ihminen ja Jumala*”

- srk-kodilla klo 13-15.30 os. Kirkkotie 6-8. Iltaseurat Koistisella klo 18.30 os. Metsäkatu 37, Maaranen, Riikonen
- 12.1. **Kuhmo**, **Lentiiran kirkko**, messu klo 12, saarna Maaranen, kirkkokahvit ja raamattuopetus Riikonen.
- 12.1. **Joroinen**, messu klo 10, Liukkonen. Kirkkokahvit ja päivätillaisuus srk-talolla. Iltatillaisuus avoin.
- 19.1. **Savitaipale**, kirkkopyhä klo 10, Pettilän kylätalo klo 13 os. Kuivasensaarentie 1196, Jyrkämä, Liukkonen
- 19.1. **Myrskylä**, messu klo 10 ja päivätillaisuus, Riikonen
- 21.1. **Mikkeli**, Mikkeli rukoilee -ilta Helluntaiseurakunnassa os. Porrassalmenkatu 57, Liukkonen
- 26.1. **Lappeenranta**, kirkkopyhä klo 10, Liukkonen. Kahvit ja päivätillaisuus; ” *Uskon ihme*”, raamattuopetus Teuvo V. Riikonen, Liukkonen, Emmaus-piiri
- 27.1. **Hamina**, ystäväseurat Kulmakivessä klo 13, Maaranen, **Lappeenranta**, Emmaus klo 18, Maaranen
- 28.1. **Kerimäki**, ystäväseurat Yrjö ja Leena Toiviaisella klo 13, os. Viitamäentie 163, Maaranen, Tolvanen
- 31.1. **Joensuu**, seurakuntakeskus os. Kirkkokatu 28, **Liperi**, ystäväpiiri Eila Kuposella klo 16, os. Kiessalo Heponiemi 38 D, Maaranen ja Liukkonen

Helmikuu

- 2.2. **Kesälahti**, messu klo 10, kirkkokahvit ja päivätillaisuus, Liukkonen, Maaranen
- 8.2. **Kontiolahti**, kirkkopyhä seurakuntatalolla klo 10, Liukkonen, Maaranen
- Lehmo**, messu srk-talolla klo 13 os. Kylmäojantie 57, Liukkonen
- 13.2. **Kitee** ystäväpiiri klo 13; **Pyhäselkä** Reijola klo 18, Kostamo
- 16.-18.2. **Parikkala**, ” *Lupauksen kanssa*”, Raamattu – ja yhteyspäivät Parikkalan seurakunnassa, Kostamo, Liukkonen, Maaranen, Riikonen, Tolvanen ym.
- 17.2. **Hamina**, seurajat Kulmakivessä klo 13, Kostamo
- 18.2. **Kerimäki**, ystäväseurat Matti ja Seija Kuutilla klo 13 os. Heponotkontie 93, Liukkonen
- 19.2. **Savonlinna**, Vapaakirkko, Pav-leiripäivä, Maaranen
- 20.2. **Mikkeli**, Mikkelin srk-keskus klo 17 kahvit, klo 18 tilaisuus; ” *Silitä minut ehjäksi*”- Henkan ja Raijan kirjantilaisuus, mm. Riikonen, Ohlikset
- 23.2. **Taipalsaari**, kirkkopyhä klo 10. Kirkkokahvit ja päivätillaisuus, Liukkonen, Maaranen
- 28.2. **Joensuu**, ystäväpiiri klo 13, Kostamo

ADVENTTITAPAHTUMA

Sunnuntai 8.12.2013 klo 10
**PARIKANNIEMEN
KIRKKOPYHÄ**

Mikkelin Tuomiokirkko

Saarna Markku Liukkonen
Kolehti Parikanniemelle

Torstai 12.12.2013 klo 18

**TOISENLAINEN
PIKKUJOULU**

Seurakuntakeskuksen Ristimäki-,
Savilahti- ja Pirttiniemisalit
Savilahdenkatu 20, Mikkelä

Tangokuningas **Teuvo Oinas** jouluisella
miehellä ja hengellisellä tuulella mukana.
Kolehtiarpajaiset Parikanniemen hyväksi

Perjantai 13.12.2013 klo 17
Lauantai 14.12.2013 klo 16

**MATKA
BETLEHEMIIN**

Parikanniemen Lastenkodilla
Vitsiälässä

Esiintyjinä Parikanniemen
lapset ja henkilökunta

Parikanniemisäätö

Matkoilla näkee...voi, voi..

**“ Ihminen ja Jumala”
Kuhmon
Raamattupäivät
11.-12.1. 2014**

Seurakuntakeskus, Kirkkotie 6-8
ja Lentiiran kirkko

La 11.1.

klo 13 ” **Jumala on..**”, Raamattu-
opetus, Teuvo V. Riikonen
klo 14 Kahvit ja laulutuoikio
klo 14.45. ”**Ihmiseksi riisuttuna**”,
Raamattuopetus Pekka Maara-
nen

klo 18.30 Seurat Koistisella.
os. Metsäkatu 37. Kahvit klo 18
alkaen. Mukana Maaranen,
Riikonen, srk-edustus.

Su 12.1.

Klo 12 Messu ” Lentiiran kirkossa,
saarna Pekka Maaranen. Kirkko-
kahvit. ” **Savesta astiaksi** ”,
Raamattuopetus Teuvo V.
Riikonen.

Mikkelin miehet ovat Adventtitapahtuman järjestelyjen takana.

Juha Tapio kertoo kuulijalle tarinan

Juha Tapio on suosituimpia lauluntekijöitä, jonka levyt löytävät kuulijansa.

Mistä nousevat aiheet, luovuus, sanat ja sävelet?

- Itsekin sitä monesti mietin. Aluksi kun on vain kitara, tyhjä paperi ja vielä tyhjempi lauluntekijä. Sitten on ruvettava töihin, oltava hoksottimet ja kanavat auki, ja jotain alkaa löytyä, ensin pikku hiljaa, lopulta vyörymällä.

Ilmeisin vastaus on tietenkin se, että kaikki tulee omasta alitajunnasta, joka muokkaa saamansa ärsykkeet laulujen materiaaliksi. Haluan kuitenkin uskoa, että on olemassa myös joku "ylitajunta" josta oivalluksia ja tarinoita voi poimia.

Uudenkin levyn lauluista olen kuullut jo monta kertomusta, keksimäni tarina on hämmästyttävän samanlainen kuin jonkun kuulijan tarina, ja kuinka laulu on sen tähden tullut tärkeäksi.

Olet tuhansien ihmisten tuntejen tulkki? Mistä luottamus nousee?

- Sellaista ei voi ajatella eikä analysoida kun lauluja tekee. On vain itse pyrittävä olemaan rehellinen tulkki omille tunnoilleen. Jos osuu johonkin mikä tuntuu itselle oikealta ja todelta, olen huomannut, että yleensä joku toinenkin tuntee samoin. Mutta tähän ei saa pyrkiä, täytyy ensisijaisesti tehdä omasta mielestään hyvä laulu. Jos muulla tavoin pyrkii vaikuttamaan, laulusta ei tule hyvä, eikä kuulija vaikutu.

Sinulla on paljon paikkoja, missä käyt mutta olet ehtinyt muistaa myös Ristiinalaisen lastenkodin lapsia? Mistä muistaminen lähti?

- Meidät kutsuttiin konsertoimaan lastenkodin hyväksi 5 vuotta sitten, ja tutustuimme samalla Ohliksiin ja lastenkodin

filoihin sekä toimintaan. Olin vaikuttunut, ja lämmin muisto käynnistä jäi itämään.

"Vain elämää" on suosittu ohjelma. Hirvensalmella kuvatussa Juha Tapion päivässä oli myös jalkapallo-ottelu. Muutamat tiesivät etukäteen, että Juha kutsui peliin mukaan Parikkaniemen lapset.

Miten viikko vaikutti sinuun?

- Muusikkona varmaan vaikutukset näkyvät vasta myöhemmin, tietenkin muilta artisteilta oppii paljon, mutta miten se suodattuu, jää nähtäväksi. Olen aina suhtautunut julkisuuteen hyvin varautuneesti, mutta tähän lähdin mukaan, ja se oli vapauttava kokemus: nyt olen nauranut, itkenyt, leikkinyt, hölmöillyt, puhunut asiaa sekä asian vierestä miljoonan tv-katsoijan edessä, eikä enää tarvitse niin tosissaan miettiä että mitähän ne musta ajattelee...

Joulun aika on hiljentymistä?

Mitä joulun sanoma merkitsee sinulle?

- Joulun aika merkitsee nimenomaan hiljentymistä, lomaa, lepoa ja aikaa läheisille vuoden työskentelyn jälkeen. Joulun sanoma on myös erottamaton osa joulun viettoa, ja kulkee mukana myös koko vuoden. Meille on syntynyt Vapahtaja, pimeässä loistaa valo, ja siitä saamme voiman elää siten, että meillä olisi hyvä tahto toisiamme kohtaan.

**Haastattelu:
Teuvo V. Riikonen**

